

Dostosowanie wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do potrzeb psychofizycznych ucznia

Edukacja zdrowotna klasy IV – VI

Uczeń	Formy , metody, sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb ucznia
Dysleksja, dysortografia	Formy pracy • Indywidualizacja pracy i dostosowanie tempa wykonywania zadań do możliwości ucznia. • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Dzielenie dłuższych zadań na krótsze etapy. • Ograniczenie ilości przepisywania i pisania długich wypowiedzi. • Umożliwienie korzystania z przygotowanych notatek, schematów i kart pracy. • Wykorzystywanie zadań praktycznych i sytuacyjnych związanych z codziennym życiem. Metody pracy • Metody aktywizujące: rozmowa kierowana, dyskusja, burza mózgów, drama, scenki sytuacyjne. • Metody praktyczne – ćwiczenia związane ze zdrowiem, bezpieczeństwem, higieną, aktywnością fizyczną i relacjami społecznymi. • Metody oglądowe – ilustracje, infografiki, filmy, prezentacje i schematy. • Metody wielozmysłowe – łączenie informacji słownych, wizualnych i praktycznego działania. • Systematyczne powtarzanie i utrwalanie najważniejszych treści. Sposoby dostosowania wymagań • Formułowanie krótkich, jasnych i jednoznacznych poleceń. • Sprawdzanie, czy uczeń właściwie zrozumiał polecenie. • Wydłużenie czasu na wykonanie prac pisemnych i sprawdzianów. • Ograniczenie liczby zadań wymagających obszernego pisania. • Umożliwienie udzielania odpowiedzi ustnych, jeżeli celem zadania jest sprawdzenie wiedzy, a nie umiejętności pisania. • Nieobniżanie oceny za błędy ortograficzne • Ocenianie przede wszystkim poprawności merytorycznej, rozumienia treści i umiejętności zastosowania wiedzy w praktyce. • Stosowanie pytań pomocniczych podczas wypowiedzi ustnych. • Wykorzystywanie słów-kluczy, schematów, map myśli, piktogramów i materiałów wizualnych. • Umożliwienie prezentowania wiedzy poprzez wypowiedź ustną, plakat, schemat, prezentację lub działanie praktyczne. Dostosowanie w zakresie edukacji zdrowotnej

	• Odwoływanie się do sytuacji znanych uczniowi i jego codziennych doświadczeń. • Preferowanie aktywności praktycznych nad zadaniami wymagającymi dużej ilości pisania. • Wykorzystywanie scenek i ćwiczeń dotyczących m.in. zdrowego stylu życia, higieny, bezpieczeństwa, emocji, relacji i podejmowania decyzji. • Wprowadzanie nowych pojęć za pomocą prostych definicji, przykładów i materiałów wizualnych. • Systematyczne utrwalanie zasad dotyczących dbania o zdrowie fizyczne, psychiczne i społeczne. • Wzmacnianie aktywności, samodzielności i zaangażowania ucznia oraz docenianie jego postępów. •
Nadpobudliwość psychoruchowa, trudności z koncentracją uwagi	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Dzielenie zadań na krótkie, jasno określone etapy. • Dostosowanie czasu pracy do możliwości ucznia. • Częsta zmiana rodzaju aktywności, z uwzględnieniem krótkich przerw. • Powierzanie uczniowi konkretnych, jasno określonych zadań. Metody pracy • Krótkie i konkretne instrukcje oraz polecenia. • Metody aktywizujące: dyskusja, burza mózgów, drama, scenki sytuacyjne. • Metody praktyczne i ruchowe związane ze zdrowiem, bezpieczeństwem i aktywnością fizyczną. • Wykorzystywanie ilustracji, filmów, prezentacji, schematów i materiałów wizualnych. • Częste powtarzanie i utrwalanie najważniejszych treści. Sposoby dostosowania wymagań • Formułowanie jednego polecenia w danym momencie i sprawdzanie jego zrozumienia. • Ograniczenie ilości materiału prezentowanego jednorazowo. • Wydłużenie czasu na wykonanie trudniejszych zadań. • Przypominanie o rozpoczęciu i zakończeniu zadania oraz pomoc w organizacji pracy. • Ograniczenie bodźców rozpraszających podczas pracy. • Umożliwienie odpowiedzi ustnej lub wykonania zadania praktycznego zamiast długiej wypowiedzi pisemnej. • Uwzględnianie możliwości ruchowych ucznia poprzez angażowanie go w aktywne formy pracy. • Ocenianie przede wszystkim wiedzy, umiejętności praktycznych, zaangażowania i postępów ucznia.

Zaburzenia lękowe	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach, z uwzględnieniem poczucia bezpieczeństwa ucznia. • Stopniowe włączanie ucznia w dyskusje, scenki i ćwiczenia dotyczące zdrowia. • Dostosowanie tempa pracy oraz możliwość krótkiej przerwy w sytuacji silnego napięcia. Metody pracy • Rozmowa kierowana, ćwiczenia praktyczne i metody aktywizujące. • Wykorzystywanie ilustracji, filmów, schematów i przykładów z codziennego życia. • Ćwiczenia dotyczące rozpoznawania emocji, radzenia sobie ze stresem, dbania o dobrostan psychiczny i budowania relacji. • Stosowanie jasnych, spokojnych i przewidywalnych instrukcji. Sposoby dostosowania wymagań • Unikanie wywierania presji na ucznia podczas wypowiedzi na tematy osobiste, emocjonalne lub dotyczące zdrowia. • Umożliwienie wyboru formy odpowiedzi: ustnej, pisemnej, graficznej lub praktycznej. • Wydłużenie czasu na wykonanie zadań i przygotowanie wypowiedzi. • Nieprzymuszanie do publicznego występowania, odgrywania scenek lub dzielenia się osobistymi doświadczeniami. • Formułowanie jasnych kryteriów i przewidywalnego przebiegu zajęć. • Ocenianie przede wszystkim wiedzy, umiejętności praktycznych i zaangażowania, z uwzględnieniem możliwości ucznia. • Wzmacnianie poczucia bezpieczeństwa, sprawczości i wiary we własne możliwości.
Zespół Aspergera	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach, z jasno określonymi zasadami. • Dostosowanie tempa pracy i dzielenie zadań na krótkie etapy. • Możliwość wcześniejszego przygotowania się do wypowiedzi, prezentacji lub scenki. • Wykorzystywanie zainteresowań ucznia do aktywizowania go podczas zajęć. Metody pracy • Jasne, konkretne i jednoznaczne komunikaty oraz instrukcje. • Stosowanie schematów, tabel, ilustracji, prezentacji i materiałów wizualnych.

	• Metody praktyczne i aktywizujące, odnoszące się do codziennych sytuacji zdrowotnych. • Ćwiczenie sytuacji społecznych poprzez scenki i przykłady dotyczące relacji, komunikacji, emocji i bezpieczeństwa. Sposoby dostosowania wymagań • Unikanie niejednoznacznych poleceń, przenośni i nadmiernie abstrakcyjnych sformułowań. • Wyjaśnianie zasad dotyczących zdrowia, higieny, bezpieczeństwa, emocji i relacji w sposób konkretny i uporządkowany. • Uprzedzanie o zmianach organizacji zajęć i nietypowych sytuacjach. • Umożliwienie dodatkowego czasu na przetworzenie informacji i udzielenie odpowiedzi. • Ograniczenie sytuacji wymagających spontanicznego wystąpienia przed klasą. • Ocenianie przede wszystkim wiedzy i umiejętności praktycznych, z uwzględnieniem indywidualnych możliwości ucznia. • Wzmacnianie samodzielności, właściwych zachowań społecznych i umiejętności dbania o własne zdrowie.
Uczeń słabostyszący	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Zapewnienie uczniowi miejsca blisko nauczyciela, z możliwością obserwowania jego twarzy. • Dostosowanie tempa pracy i czasu na wykonanie zadań. • Udostępnianie najważniejszych informacji w formie pisemnej lub wizualnej. Metody pracy • Jasne, krótkie i wyraźnie formułowane polecenia. • Wspieranie przekazu słownego materiałami wizualnymi: prezentacjami, ilustracjami, schematami i filmami z napisami. • Sprawdzanie, czy uczeń prawidłowo zrozumiał polecenie i omawiane treści. • Stosowanie metod praktycznych i aktywizujących, związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem. Sposoby dostosowania wymagań • Mówienie wyraźnie, w umiarkowanym tempie, bez odwracania się od ucznia. • Unikanie mówienia podczas pisania na tablicy oraz ograniczenie zbędnego hałasu w klasie. • Zapisywanie na tablicy najważniejszych pojęć, poleceń i informacji. • Umożliwienie korzystania z notatek, materiałów pisemnych oraz napisów podczas prezentacji i filmów.

	• W razie potrzeby powtarzanie lub dodatkowe wyjaśnianie poleceń. • Ocenianie przede wszystkim wiedzy i umiejętności, a nie trudności wynikających z niedosłuchu. • Uwzględnianie indywidualnych zaleceń zawartych w opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej.
Zaburzenia integracji sensorycznej	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Dostosowanie tempa pracy oraz czasu wykonywania zadań do możliwości ucznia. • Możliwość krótkiej przerwy lub zmiany aktywności w przypadku przeciążenia bodźcami. • Organizowanie miejsca pracy w sposób ograniczający nadmiar bodźców. Metody pracy • Krótkie, jasne i konkretne polecenia. • Wykorzystywanie metod praktycznych, ruchowych i aktywizujących. • Stosowanie ilustracji, schematów, filmów i prezentacji. • Stopniowe wprowadzanie nowych aktywności i sytuacji wymagających kontaktu z różnymi bodźcami. Sposoby dostosowania wymagań • Ograniczanie nadmiaru bodźców wzrokowych, słuchowych i ruchowych podczas zajęć. • Dostosowanie intensywności ćwiczeń ruchowych do możliwości ucznia. • Umożliwienie wykonywania zadań w spokojniejszym miejscu, jeśli uczeń jest przeciążony. • Dzielenie trudniejszych zadań na krótsze etapy. • Uwzględnianie indywidualnego tempa pracy i możliwości ucznia. • Stosowanie przewidywalnego przebiegu zajęć i uprzedzanie o zmianach. • Ocenianie przede wszystkim wiedzy, zaangażowania i umiejętności praktycznych związanych z dbaniem o zdrowie i bezpieczeństwo. • Wzmacnianie pozytywnych zachowań oraz samodzielności ucznia.
Poniżej przeciętne możliwości intelektualne	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Dostosowanie tempa pracy do możliwości ucznia. • Dzielenie zadań na krótkie, łatwe do wykonania etapy. • Częste powtarzanie i utrwalanie poznanych wiadomości.

	Metody pracy • Krótkie, proste i jednoznaczne polecenia. • Stosowanie metod praktycznych, aktywizujących i poglądowych. • Wykorzystywanie ilustracji, filmów, piktogramów, schematów i przykładów z życia codziennego. • Pokaz i wspólne wykonanie zadania przed samodzielną pracą ucznia. Sposoby dostosowania wymagań • Dostosowanie zakresu i stopnia trudności zadań do możliwości ucznia. • Przekazywanie niewielkich partii materiału i systematyczne ich utrwalanie. • Sprawdzanie, czy uczeń rozumie polecenie i omawiane treści. • Wydłużenie czasu na wykonanie zadań. • Ograniczenie ilości informacji wymagających jednoczesnego zapamiętania. • Umożliwienie odpowiadania ustnie, poprzez wskazanie właściwej odpowiedzi, obrazek lub wykonanie zadania praktycznego. • Odwoływanie się do codziennych sytuacji związanych ze zdrowiem, higieną, bezpieczeństwem, odżywianiem i aktywnością fizyczną. • Ocenianie przede wszystkim wysiłku, zaangażowania, postępów oraz praktycznego wykorzystania zdobytej wiedzy.
Niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim	Formy pracy • Praca indywidualna, w parach i małych grupach. • Dostosowanie tempa pracy i ilości zadań do możliwości ucznia. • Dzielenie zadań na krótkie, proste etapy. • Częste powtarzanie i utrwalanie wiadomości. Metody pracy • Krótkie, proste i konkretne polecenia. • Metody praktyczne, aktywizujące i poglądowe. • Wykorzystywanie ilustracji, piktogramów, filmów, schematów i przykładów z życia codziennego. • Pokaz i wspólne wykonanie zadania przed pracą samodzielną. Sposoby dostosowania wymagań • Dostosowanie zakresu i trudności treści do możliwości ucznia. • Przekazywanie małych partii materiału i systematyczne ich utrwalanie. • Sprawdzanie rozumienia poleceń i omawianych treści. • Wydłużenie czasu na wykonanie zadań.

	• Umożliwienie odpowiedzi ustnej, poprzez wskazanie, dopasowanie lub wykonanie zadania praktycznego. • Odwoływanie się do codziennych sytuacji dotyczących higieny, odżywiania, aktywności fizycznej, emocji i bezpieczeństwa. • Ocenianie przede wszystkim zaangażowania, postępów i praktycznego wykorzystania wiedzy.
Wysokie możliwości intelektualne – uczeń zdolny	Formy pracy • Indywidualna praca ucznia oraz praca w parach i grupach. • Przygotowywanie dodatkowych zadań rozwijających zainteresowania i samodzielność. • Praca projektowa i zadania wymagające samodzielnego poszukiwania informacji. • Możliwość prezentowania własnych pomysłów i zainteresowań związanych ze zdrowiem. Metody pracy • Metody problemowe i aktywizujące: dyskusja, burza mózgów, debata, projekt. • Analizowanie sytuacji problemowych związanych ze zdrowiem i podejmowaniem decyzji. • Samodzielne formułowanie wniosków i argumentowanie. • Wykorzystywanie różnorodnych i nowoczesnych materiałów edukacyjnych, statystyk, infografik. Sposoby dostosowania wymagań • Poszerzanie treści programowych o zagadnienia zgodne z zainteresowaniami ucznia. • Stawianie zadań wymagających analizy, wyciągania wniosków i samodzielnego rozwiązywania problemów. • Zachęcanie do samodzielnego wyszukiwania i selekcjonowania informacji dotyczących zdrowia. • Umożliwienie wykonywania projektów, prezentacji i prac badawczych. • Stwarzanie okazji do dzielenia się wiedzą z rówieśnikami. • Ocenianie samodzielności, kreatywności, zaangażowania oraz umiejętności praktycznego wykorzystania wiedzy.